

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia (jud. L.Curca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. D.Manole, Eu.Clim, Eu. Fistican)

Dosarul nr. 2ra-1046/14

ÎN C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,
în componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de Vivat Vasile, Vivat Nina împotriva deciziei din 12.12.2013 a Curții de Apel Chișinău, adoptate în cauza civilă la cererea lui Vivat Gheorghe, Vivat Vasile, Vivat Nina împotriva SRL „Cimișlia Gaz” privind recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea acordării concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului minor, încasarea salariului, repararea prejudiciului moral

a c o n s t a t a t:

1. Prin hotărârea din 26 iunie 2013 a judecătoriei Cimișlia, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a lui Vivat Gheorghe, Vivat Vasile, Vivat Nina împotriva SRL „Cimișlia Gaz” privind recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea acordării concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului minor, încasarea salariului, repararea prejudiciului moral și a fost recunoscut ilegal refuzul SRL „Cimișlia Gaz” din data de 12.09.2012 privind acordarea lui Vivat Gheorghe a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului; a fost obligată SRL „Cimișlia Gaz” să acorde lui Vivat Gheorghe concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului minor conform art.124 Codul muncii; s-a încasat de la SRL „Cimișlia Gaz” în beneficiul lui Vivat Vasile cu titlu de prejudiciu material suma de 8446,7 Euro, convertiți în lei moldovenești la momentul executării hotărârii; s-a încasat de la SRL „Cimișlia Gaz” în beneficiul lui Vivat Gheorghe, Vivat Nina câte 3000 lei pentru fiecare cu titlu de prejudiciu moral. De asemenea, de la SRL „Cimișlia gaz” a fost încasată taxa de stat în sumă de 4144,57 lei.
2. Prin decizia din 12 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Cimișlia Gaz” și casată parțial hotărârea din data de 26 iunie 2013 a judecătoriei Cimișlia cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii în partea reparării prejudiciului material și moral.

3. La data de 04 februarie 2014 și 12 februarie 2014 Vivat Vasile, Vivat Nina, Vivat Gheorghe au depus recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărîrii din data de 26 iunie 2013 a judecătoriei Cimișlia.
4. În motivarea recursului s-a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată (art. 432 al. 2 lit. a) CPC); a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată (art. 432 al. 2 lit. b) CPC) și a interpretat în mod eronat legea (art. 432 al. 2 lit. c) CPC).
5. Au mai indicat recurenții că, nu sunt de acord cu decizia adoptată de Curtea de Apel Chișinău considerînd-o ilegală și pasibilă anulării.
6. Instanța de apel, consideră recurenții că, eronat a aplicat prevederile art. 1417 alin.(1) Cod Civil, conform cărora prejudiciul cauzat din intenția persoanei nu se repară. Astfel, instanța de apel și-a motivat decizia prin faptul că, Vivat Vasile a avut posibilitatea de a merge la muncă peste hotare lăsînd copilul în grija soției sale - Vivat Nina, pentru a nu fi concediat. Această concluzie, indică recurenții este contrară situației de fapt, deoarece Vivat Nina la acel moment nu se mai afla în Republica Moldova, ea fiind studentă la o instituție de învățămînt din Italia.
7. De asemenea, indică recurentul că, este contradictorie concluzia instanței care inițial consideră ca întemeiate pretențiile recurenților în ceea ce privește acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului lui Vivat Gheorghe, din cauza că părinții nu pot avea grijă de copil, iar mai apoi concluzionează că, Vivat Vasile urma să lase copilul în grija soției Vivat Nina.
8. Instanța de apel, indică recurenții, nu a aplicat prevederile art. 8 din Codul Muncii, conform cărora în cadrul raporturilor de muncă acționează principiul egalității în drepturi a tuturor salariaților.
9. Conform art. 329 Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.
10. Conform art. 355, alin.(1) Codul Muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: a) în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său; b) în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.
11. Conform prevederilor alin.(1), art.1398 Cod Civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral.
12. În conformitate cu dispoziția art.14 din Codul Civil al Republicii Moldova, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel, prejudiciu considerîndu-se cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

13. Astfel, indică recurenții că, instanța de apel urma să aplice și prevederile art.art. 1422, 1423 Cod civil, în care se statuează că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin echivalent bănesc.
14. Analizând modul în care recurenții și-au exercitat dreptul la recurs, Colegiul consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele motive.
15. Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.
16. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.
17. Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.
18. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.
19. Cu referire la argumentul recurenților privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.
20. Colegiul reține că acest argument al recurenților poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.
21. Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Vivat Vasile, Vivat Nina, Vivat Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.
22. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Vivat Vasile, Vivat Nina, Vivat Gheorghe împotriva deciziei din 12 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală